

HORARI Despatx Parroquial: Dimecres i Divendres de 4 a 7 tarda. Dissabte, de 11 a 1
C. St. Jaume, 3 - Tel. 93 869 85 40 - parroquiacalaf@bisbatvic.com www.parroquiescalaf.com

PREGUEM AMB L'EVANGELI DEL DIUMENGE

Qui guarda les vostres paraules, Senyor, s'obre al misteri de la vostra presència.

En el temps de la por i la incertesa, que ressonin les vostres paraules que pacifiquen l'esperit, per a portar la vostra pau on es trobi la discòrdia.

En el dia del dubte i el desconcert, ensenyeu-nos les paraules que reconforten l'esperit, per a continuar creient i confiant en la vostra promesa.

En el moment de l'oblit i el descoratjament, recordeu-nos les paraules que vivifiquen l'esperit, per a reconèixer-vos allí on es dóna l'amor.

En l'època de la solitud i la tristesa, expliqueu-nos com estareu sempre al nostre costat, perquè rebem l'Esperit que prové de Vós.

Que ressonin en nosaltres les vostres paraules, Senyor, inundant les oïdes del nostre cor.

ELS QUI NO
ESTIMEN,
TANQUEN ELS
ULLS A LA
REALITAT.

AGUILAR DE
SEGARRA

CALAF

CALONGE DE
SEGARRA

CASTELLAR

CONILL

LA GUÀRDIA

MIRAMBELL

PUJALT

SEGUR

SANT MARTÍ
SESGUEIOLAS

SANT PERE
DE L'ARÇ

CELEBRACIONS

1 de juny (dissabte)

8 del vespre: CALAF

2 de juny (diumenge)

10: AGUILAR

10: CONILL

2/4 de 12: CALAF (Amb infants que participaran per primera vegada en el do de l'Eucaristia)

1: SANT MARTÍ

1: VILAMAJOR (Festa)

INTENCIONS MISSES

Dissabte 1: Ramon Sala Coy. Família Forn Mas. Família Sújar Guirao. Anicet Vilà i Neus Noguera. Isidre Fitó.

Diumenge 2: Juan Morales Barrera.

Aguilar 2: Preguem per la Pau al Món.

Conill 2: Isidro Colom Prat i Encarnació Vilaró Caellas.

Vilamajor 2: Teresa Vendrell i família

COL·LECTES i Donatius

Aguilar: Subscripcions full 25,00€

Calaf: Col·lectes 347,90€

Durant un temps, el dilluns (si no és festiu), **NO HI HAURÀ CELEBRACIÓ DE MISSA A LA TARDA.**

PASTORAL DE LA SALUT

Diumenge 26 de maig, l'Església, celebra la Pasqua del malalt.

El Full Diocesà ens en parla abastament. Però des d'aquí volem agrair la tasca que fan les persones voluntàries de visitadors de malalts, però alhora convidem a que més persones s'ofereixin per fer aquesta tasca. Per això

citem un punt del document oficial d'aquest any publicat en motiu d'aquesta festa:

1. Els voluntaris de Pastoral de la Salut estan compromesos a fer present aquí i ara, que el Regne dels cels està enmig de nosaltres, se saben enviats per Crist: "Aneu i proclameu que ha arribat el regne dels cels. Cureu malalts, ressusciteu morts, purifiqueu leprosos, traieu dimonis; de franc ho doneu-ho també de franc (Mt 10, 7-8). Ser voluntaris constitueix una oportunitat única d'acostar-se al qual sofreix, descobrir-se a si mateix, ser portador d'esperança. En aquesta elecció de vida, el voluntari descobreix aviat que és ell qui resulta ajudat.

MANUEL CARRASCO i FORMIGUERA, (Barcelona, 3 de abril de 1890- Burgos, 9 de abril de 1938) advocat i polític, d'ideologia democristiana.

Republicà entre catòlics i catòlic entre republicans. Perseguit per les seves conviccions religioses per anarquistes i comunistes de l'època i afusellat el 1938 per ordre de Franco. Catalanista, patriota català i catòlic. Una figura sovint silenciada.

"Pensem que Carrasco i Formiguera és una figura que pot resultar molt actual", No potser com a model de política cristiana, però sí com a model "de cristià dedicat a la política". I avui, en un context social en què la política està tan desprestigiada, cal reivindicar-ne el seu valor i presentar un model des de la opció cristiana, d'home creient dedicat a la política, "és de plena actualitat".

Personatge incòmode del que es parla de la seva mort perquè va ser un fet tràgic, dramàtic, exemple del règim sanguinari que Franco va instaurar. Caldria, sobretot, reivindicar la seva vida política, les seves actituds, la seva vocació i la seva dedicació.

En el primer intent d'Estatut d'Autonomia, anterior a la República, en una assemblea molt important. Carrasco va llegir les conclusions d'aquella assemblea com a secretari. Així inicia la seva vocació pública i de compromís social i polític. Aquest compromís social i polític no podia deslligar-se de les seves conviccions catòliques. "Va fer defenses aferrissades de l'Església a les Corts de la Segona República", però alhora també defensava les seves conviccions republicanes i, fins i tot, independentistes. Carrasco era un catalanista que va estar en diferents partits. Va començar amb Acció Catalana, tot i que potser fins i tot abans havia estat en algun altre, i després va raure a la Unió Democràtica quan es va crear. Dins d'aquests partits, però, ell era dels sectors més proclius a la màxima autonomia, inclús a la independència del país. Assenyalat com a republicà i catòlic, "el va fer una figura incòmode". En la seva mort i en les causes que porten a la seva mort hi ha els dos elements, la fidelitat catòlica i la fidelitat republicana. En definitiva que ser catòlic no és incompatible amb ser patriota català. Avui encara és vàlid aquest coratge.

